

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5Csp/51/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5416203424
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2016:5416203424.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín sudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: E. H., X.. XX.XX.XXXX, L. M. XXX, proti žalovanému: Rapid life životná poisťovňa, a.s., so sídlom v Košiciach, Garbiarska 2, IČO: 31690904, v spore o zaplatenie sumy 149,23 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou datovanou k 14.10.2016, podanou na tunajší súd 18.10.2016, sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 149,23 eura, ako aj náhrady trov konania.

2. Odôvodnil ju tým, že na Okresnom súde Dolný Kubín bola pod sp. zn. 6Er/891/2000 vedená proti nemu ako povinnému exekúcia, ktorú vykonával súdny exekútor JUDr. Peter Matejovie so sídlom v Liptovskom Mikuláši pod sp. zn. EX 387/2000, a to na základe platobného rozkazu Okresného súdu Dolný Kubín z 26.08.1999 č. k. 1Ro/231/1999-5 (ďalej len "exekučný titul"). Hoci v exekučnom konaní namietal právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu, jeho návrhy na zastavenie, resp. odklad exekúcie boli zamietnuté uznesením č. k. 6Er/891/2000-44 a č. k. 6Er/891/2000-67. V dôsledku uvedených skutočností v júli a októbri 2013 navštívil súdneho exekútora, ktorý ho presvedčil, aby uhradil pohľadávku žalovaného (v exekučnom konaní oprávneného) aspoň čiastočne a zvyšok sa odpustí. Tak exekútorovi zaplatil 26.07.2013 sumu 208,52 eura a dňa 18.10.2013 sumu 251,23 eura. Po vykonaní znaleckého dokazovania v konaní 1Ro/231/1999, ktorá vec bola po podaní odporu vedená pod sp. zn. 5C/244/2015, bolo preukázané, že exekučný titul, na podklade ktorého sa viedla exekúcia EX 387/2000, nikdy nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť a preto bola exekúcia vedená voči nemu uznesením Okresného súdu Dolný Kubín z 13.01.2016 č. k. 6Er/891/2000-86 definitívne zastavená. V konaní 5C/244/2015 bolo rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 09.06.2016 č. k. 9Co/169/2016-98 rozhodnuté, že návrh žalobcu (v tejto žalobe žalovaného) na zaplatenie úrokov z omeškania sa v celom rozsahu zamietá. Uvedený rozsudok je právoplatný a vykonateľný. Listom z 12.09.2016 vyzval súdneho exekútora na vrátenie bezdôvodného obohatenia. Tento mu listom z 22.09.2016 oznámil, že zo sumy 208,52 eura (ktorú mu uhradil 26.07.2013) a zo sumy 251,23 eura (ktorú mu uhradil 18.10.2013), poukázal žalovanému 30.07.2013 sumu 166,52 eura a dňa 22.10.2013 sumu 191,23 eura, t. j. spolu 357,75 eura. Zvyšok 102,- eur si ponechal na úhradu exekúcie. V konaní vedenom na OS Dolný Kubín pod sp. zn. 5C/244/2015 bolo rozsudkom KS v Žiline z 09.06.2016 č. k. 9Co/169/2016-98 právoplatne rozhodnuté, že žalovanému neprináleží právo na úroky z omeškania z poistného vzťahu založeného poistnou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX. Na základe uvedeného a za situácie, kedy žalovaný mal voči jeho osobe z titulu poistného vzťahu, ktorý je vzťahom spotrebiteľským, právo len na zaplatenie poistného 208,52 eura, pričom on mu prostredníctvom exekútora zaplatil až 357,75 eura, potom na

strane žalovaného ide zjavne o neoprávnené obohatenie vo výške 149,23 eura, ktoré mu vzniklo na jeho úkor a ktoré požaduje touto žalobou.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení z 11.12.2016 k žalobe, poukazujúc na znenie § 801, § 803 ods. 1, § 788 ods. 2 a § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a čl. 8 ods. 4 Všeobecných poisťných podmienok pre životné poistenie (ďalej len „VPP“) uviedol, že predmetné úroky z omeškania boli nárokované žalovaným v spore z titulu neuhradenia poisťného z poisťnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, ktorú so žalovaným uzatvoril žalobca 02.03.1998 (ďalej len „PZ“) a zaviazal sa uhrádzať mesačne poisťné vo výške 1.047,- € (správne Sk). Keďže žalobca uhradil len prvé poisťné a nehradil následné poisťné, došlo dňom 03.10.1998 v zmysle § 801 OZ (v znení platnom v čase zániku poistenia) k zániku poistenia a v zmysle § 803 ods. 1 OZ si uplatnili nárok na úhradu dlžného poisťného do zániku poistenia. Dlžné poisťné vo výške 208,52 eura (6.282,- Sk) uhradil k rukám exekútora, ktorý v uvedenej veci vykonával exekúciu dňa 27.07.2013. Tá síce bola uznesením OS Dolný Kubín z 13.01.2016 zastavená, ale považujú týmto dňom istinu vo výške 208,52 eura za uhradenú, keďže v konečnom dôsledku im túto sumu exekútor zaslal. K PZ boli pripojené VPP, ktoré boli schválené MF SR ako dozorným orgánom nad poisťovníctvom pre územie Slovenskej republiky pod č. 52/1024/1995 a sú platné pre zmluvy uzavreté od 01.06.1995. V prípade PZ došlo zo strany žalovaného (správne terajšieho žalobcu) k omeškaniu platenia poisťného, ktoré bolo uhradené až 27.07.2013. Zmluvná pokuta bola dohodnutá vo výške 0,05 % za každý deň omeškania (v prepočte ročne vo výške 18,25 % p.a. - 365 x 0,05). V danom prípade bol povinný uhradiť aj zmluvnú pokutu za omeškanie s platením poisťného od 02.03.1998 do 27.07.2013. Celková suma zmluvnej pokuty bola vo výške 586,67 eura. V danom prípade považuje uhradenú sumu 149,23 eura za čiastočnú úhradu zmluvnej pokuty. Vo výške žalovanej istiny, t. j. 149,23 eura si uplatňuje svoju pohľadávku z titulu zmluvnej pokuty z oneskoreného uhrádzania poisťného žalobcom a žiadal žalobu voči nemu zamietnuť.

4. Žalobca na pojednávaní 19.12.2016 zotrval na podanej žalobe. Žiadal však odročiť pojednávanie z dôvodu, že pred pojednávaním mu bolo doručené vyjadrenie žalovaného, ktorému moc nerozumie, lebo je to tam samý paragraf, nakoľko sa chce poradiť so svojim obhajcom, aby zas niečo nepodpísal a nebolo z toho zle. V tomto spore síce nemá obhajcu, ale chodí v súvislosti s touto vecou za jedným na okres, ktorý mu radí a keď treba niečo napísať, tak mu to aj napíše, aby to malo hlavu aj pätu a bolo to súvislé.

5. Súd na uvedenom pojednávaní konal v neprítomnosti žalovaného, ktorý svoju neúčast' písomne ospravedlnil podaním z 11.12.2016, v ktorom vyjadril súhlas s konaním v jeho neprítomnosti.

6. Predmetom tohto sporu bola suma 149,23 eura predstavujúca tú časť zo žalobcom súdному exekútorovi v rámci exekúcie (zmienenej pod bodom 2.) poukázanej celkovej sumy 459,75 eura, z ktorej následne súdny exekútor poukázal žalovanému ako oprávnenému celkovo 357,75 eura a ktorá presahovala žalovanú istinu (vo výške 208,52 eura) žalovanú v konaní tunajšieho súdu naposledy vedeného pod sp. zn. 5C/244/2015. Daná suma predstavovala úhradu časti úrokov z omeškania v ich zákonnej výške v súvislosti s oneskorenou úhradou tejto istiny, ktorá sa stala splatnou 03.10.1998, presnejšie, kedy sa stala splatnou jej najneskôr splatná časť, keďže žalovaná istina v konaní sp. zn. 5C/244/2015 predstavovala dlžné poisťné za obdobie 6 mesiacov do zániku poistenia, z ktorých poisťné za každý mesiac sa stalo splatným samostatne. Podľa žalobcu daná suma má predstavovať neoprávnené (zrejme bezdôvodné) obohatenie žalovaného, pretože (podľa neho) rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 09.06.2016 č. k. 9Co/169/2016-98 bolo právoplatne rozhodnuté, že žalovanému neprináleží právo na úroky z omeškania z poisťného vzťahu založeného predmetnou poisťnou zmluvou (č. XXXXXXXXXXXX).

7. Žalobcom prezentovaný záver však z uvedeného rozhodnutia súdu druhej inštancie nevyplýva. Uvedený súd v danej veci vôbec neposudzoval otázku dôvodnosti nároku terajšieho žalovaného vystupujúceho ako žalobca v uvedenom konaní na tú časť úrokov z omeškania, ktorá bola kompenzovaná zo sumy poukázanej exekútorom terajšiemu žalovanému ako oprávnenému nad rámec žalovanej istiny 208,52 eura. Akurát po tom, ako sa stotožnil ohľadne skutkových zistení s dôvodmi odvolaním napadnutého rozsudku tunajšieho súdu z 20.01.2016 č. k. 5C/244/2015-84, následne konštatoval, že „v danom prípade by vyhovieť návrhu žalobcu bolo v rozpore s ust. § 3 ods. 1 OZ, a preto ako je vyššie uvedené rozsudok zmenil a návrh v napadnutej časti zamietol“. Ako je zrejmé z citovanej časti daného rozhodnutia, prezentovaný záver sa vzťahoval výlučne voči výroku prvostupňového súdu, ktorým súd žalobe vyhovel čo do sumy 396,93 eura, ktorá predstavovala dovtedy

terajším žalobcom terajšiemu žalovanému neuhradenú časť tzv. zákonných úrokov z omeškania zo sumy 208,52 eura.

8. Žalobca ani v tomto konaní nespochybňoval dôvodnosť nároku terajšieho žalovaného na zaplatenie sumy 208,52 eura ako dlžného poistného. Nebolo sporné, že žalobca dlžné poistné uhradil až po dlhodobom omeškaní trvajúceho viac ako 15 rokov v rámci dvoch splátok poukázaných exekútorovi (dňa 26.07.2013 vo výške 208,52 eura a dňa 18.10.2013 vo výške 251,23 eura), z ktorých exekútor poukázal žalovanému z prvej splátky sumu 166,52 eura dňa 30.07.2013 a z druhej splátky sumu 191,23 eura dňa 22.10.2013 (z nej predstavovala suma 42,- eur úhradu zvyšku dlžného poistného a zvyšných 149,23 eura predstavujúcich žalovanú istinu v tomto spore bola úhrada časti úrokov z omeškania), pričom zvyšok - 102,- eur zo sumy obdržanej exekútorom od terajšieho žalobcu si exekútor ponechal na úhradu jeho trov exekúcie. Suma predstavujúca predmet tohto sporu predstavuje cca 27 % z celkovej výšky vyčíslených zákonných úrokov z omeškania v súvislosti s dĺžkou omeškania terajšieho žalobcu s úhradou dlžného poistného za obdobie od zániku poistenia do jeho úhrady, ktoré tvorilo predmet sporu vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/244/2015. Inak povedané suma 149,23 eura by predstavovala percentuálne určenú výšku úrokov z omeškania za obdobie omeškania žalobcu s úhradou dlžného poistného nižšiu ako 5 % ročne.

9. S poukazom na vyššie uvedené, pretože súd nezistil, že by v súvislosti s obdržanou sumou 149,23 eura žalovaným od žalobcu prostredníctvom súdneho exekútora v rámci s exekúcie vedenej pod sp. zn. 6Er/891/2000, sa mal žalovaný bezdôvodne obohatiť na úkor žalobcu, resp. že by mal existovať iný právny dôvod oprávňujúci žalobcu žiadať jej úhradu, resp. jej vrátenie od žalovaného, ktorý danú sumu obdržal od súdneho exekútora na čiastočnú úhradu úrokov z omeškania v súvislosti s oneskorenou úhradou dlžného poistného žalobcom žalovanému, žalobu v celom rozsahu zamietol.

10. So zreteľom na uvedený dôvod zamietnutia žaloby bolo bezpredmetným zaoberať sa obranou žalovaného, tvrdiaceho, že daná suma má predstavovať uspokojenie jeho nároku na zmluvnú pokutu podľa čl. 8 ods. 4 VPP v spojení s § 544 ods. 1 OZ a v danej súvislosti skúmať, či vôbec takým spôsobom, ako to žalovaný tvrdil, mohlo dôjsť k dojednaniu zmluvnej pokuty a ak áno, či by takéto dojednanie nepredstavovalo neprijateľnú zmluvnú podmienku. Z uvedeného potom vyplýva, že skutočnosti uvádzané ako obrana žalovaným vo vyjadrení k žalobe, v súvislosti s ktorým žalobca žiadal odročenie pojednávania, čomu súd nevyhovel, ani neboli rozhodné pre posúdenie dôvodnosti žalobcom uplatneného nároku, ktorý súd zamietol z iného dôvodu.

11. S ohľadom na plný úspech žalovaného v spore, ktorý si žiadne trovy neuplatnil, keď ani z obsahu spisu nevyplýva, že by mu v rámci konania nejaké trovy v preukázateľnej výške vznikli, súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania s poukazom na § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému nárok na ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).